

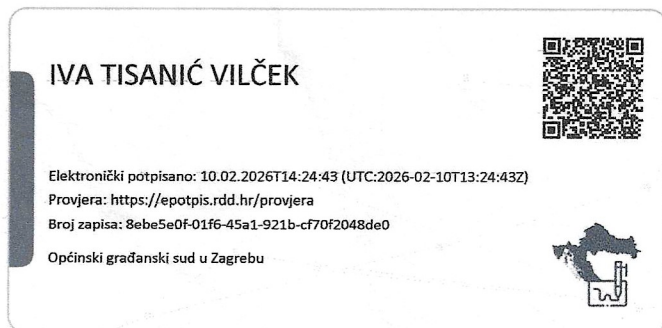
9. Tijekom postupka nije se ukazalo kao sporno pravo suvlasništva niti veličina suvlasničkih omjera stranaka u pogledu predmetnih nekretnina, a niti predmet diobe. Nadalje, tijekom postupka nije postignut sporazum stranaka kojoj bi od njih pripala koja od predmetnih nekretnina, no predlagatelj je u svom prijedlogu predložio da njemu pripadne nekretnina iz točke II. izreke ovog rješenja, a da protustranci pripadne nekretnina iz točke I. izreke ovog rješenja, a koji je prijedlog sud ocijenio osnovanim. Naime, temeljem izvedenih dokaza sud je utvrdio da je predlagatelj osoba lišena poslovne sposobnosti koja se nalazi na smještaju u Domu za odrasle osobe Lobor-Grad gdje se nalazi od 2000. godine, a iz čega slijedi da predlagatelju nije potrebna nekretnina za stanovanje, pa se ukazuje životnim, logičnim i pravičnim da predlagatelju u vlasništvo pripadne manja od predmetnih nekretnina, a da protustranci u svrhu osiguravanja prava na dostojno stanovanje u vlasništvo pripadne veća od predmetnih nekretnina, pri čemu je sud imao u vidu i činjenicu da je protustranka osoba mlađe dobi od predlagatelja koja će kroz očekivano duže vremensko razdoblje imati potrebu za adekvatno riješenim stambenim pitanjem, kao i činjenicu da je protustranka na Zapisnik HZSR izjavila kako odabire da joj u vlasništvo pripadne upravo nekretnina iz točke I. izreke ovog rješenja.

10. Slijedom navedenog sud je temeljem čl. 52. ZV odlučio kao pod točkama I. i II. izreke ovog rješenja.

11. Nastavno valja navesti kako iz činjenica utvrđenih u ovom postupku slijedi da vrijednost suvlasničkih dijelova stranaka u nekretnini iz točke I. izreke ovog rješenja iznose po 84.000,00 EUR, a u nekretnini iz točke II. ovog rješenja po 64.500,00 EUR, što znači da vrijednost suvlasničkih dijelova pojedine stranke u predmetnim nekretninama ukupno iznosi po 148.500,00 EUR. Iz navedenog dalje, pak, proizlazi da vrijednost nekretnine dodijeljene protustranci prelazi vrijednost njegovih suvlasničkih dijelova u predmetnim nekretninama za 19.500,00 EUR, koji je iznos protustranka dužna nadoplatiti predlagatelju. Stoga je temeljem čl. 52. ZV u svezi s čl. 51. st. 2. ZV valjalo odlučiti kao pod točkama III. i IV. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 10. veljače 2026.

Sudac:
Iva Tisanić Vilček

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu. Žalba se podnosi županijskom sudu putem ovog suda pisanim putem u roku od 15 dana od